УДК 338.48

Полотай Б. Я.,
bogdanapolotaj85@gmail.com, ORCID ID: 0000-0003-1600-2724,
Researcher ID: www.researcherid.com/rid/F-8676-2019,
старший викладач кафедри туризму та готельно-ресторанної справи, Львівський торговельно-економічний університет, м. Львів

АНАЛІЗ ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ УКРАЇНИ

Анотація. *У статті досліджено економічний потенціал туристичної індустрії України, визначено його основні складові та проаналізовано особливості реалізації в умовах воєнного стану і перспектив післявоєнного відновлення національної економіки. Визначено роль туризму як вагомого драйвера економічного розвитку, що сприяє наповненню державного та місцевих бюджетів, також створенню нових робочих місць, активізації підприємницької діяльності, залученню інвестиційних ресурсів і зміцненню конкурентних позицій регіонів. Підкреслено комплексність економічного потенціалу туристичної індустрії, що утворюється внаслідок впливу природно-рекреаційних, культурно-історичних ресурсів, розвиненості туристичної інфраструктури, кадрового потенціалу, фінансово-інвестиційного забезпечення, підприємницької активності, рівня впровадження цифрових технологій та якості туристичного обслуговування. У результаті дослідження розглянуто основні тенденції розвитку туристичної галузі України, наприклад: територіальну диференціацію туристичної активності, зміни туристичних потоків, трансформацію попиту на туристичні послуги та адаптацію суб'єктів господарювання до кризових умов. Досліджено, що повномасштабна війна значно вплинула на роботу туристичного сектору, спричинивши зменшення туристичних потоків на окремі території, пошкодження інфраструктури, зростання безпекових ризиків і зміну пріоритетів подорожей. Попри труднощі на сьогодні, туристична індустрія адаптовується поетапно до нових умов функціонування. Це відбувається, зокрема, завдяки активізації внутрішніх подорожей, розвитку туристичних напрямків із відносно сприятливою безпековою ситуацією, пошуку нових підходів до обслуговування мандрівників і формуванню різноманітніших туристичних продуктів. Коли оцінюється економічний внесок галузі, важливе значення має вивчення динаміки податкових надходжень від підприємств туристичної сфери, а також обсягів туристичного збору, який формує дохідну частину місцевих бюджетів. Проаналізовано територіальний розподіл туристичного збору як одного з індикаторів економічної активності в регіонах і фінансового внеску туризму в розвиток територіальних громад.*

Ключові слова: економічний потенціал, туризм, аналіз, конкурентоспроможність, туристичний продукт, дестинація, гастрономічна спадщина.

Polotai B. Ya.,
bogdanapolotaj85@gmail.com, ORCID ID: 0000-0003-1600-2724,
Researcher ID: www.researcherid.com/rid/F-8676-2019,
Senior Lecturer of the Department of Tourism and Hotel&Restaurant Business, Lviv University of Trade and Economics, Lviv

ANALYSIS OF THE ECONOMIC POTENTIAL OF UKRAINE'S TOURISM INDUSTRY

Abstract. *The article examines the economic potential of Ukraine's tourism industry, identifies its key components and analyzes the specifics of its realization under martial law conditions as well as prospects for the post-war recovery of the national economy. It defines the role of tourism as a significant driver of economic development that contributes to state and local budget revenues, job creation, the stimulation of entrepreneurial activity, the attraction of investment resources, and the strengthening of regional competitiveness. The study highlights the multifaceted nature of the tourism industry's economic potential, which is shaped by natural-recreational and cultural-historical resources, the development of tourism infrastructure, human capital, financial and investment support, entrepreneurial activity, the level of digital technology adoption, and the quality of tourism services. Finally, the research reviews key trends in the development of Ukraine's tourism sector, such as the territorial differentiation of tourism activity, shifts in tourist flows, the transformation of demand for tourism services, and the adaptation of business entities to crisis conditions. Research indicates that the full-scale war has significantly impacted the tourism sector, causing a decline in tourist flows to certain areas, infrastructure damage, heightened security risks, and a shift in travel priorities. Despite current challenges,*

© Полотай Б. Я.

the tourism industry is gradually adapting to the new operating environment. This adaptation is driven by the growth of domestic travel, the development of destinations with relatively favorable security conditions, the adoption of new approaches to traveler services, and the creation of more diverse tourism products. When assessing the industry's economic contribution, it is crucial to examine the trends in tax revenues from tourism enterprises and the volume of the tourism tax, which constitutes a source of local budget revenue. The study analyzes the geographical distribution of the tourism tax as an indicator of regional economic activity and of tourism's financial contribution to the development of territorial communities.

Key words: economic potential, tourism, analysis, competitiveness, tourism product, destination, gastronomic heritage.

JEL Classification: L83, R11, Z32, O18
DOI: https://doi.org/10.32782/2522-1205-2026-88-20

Постановка проблеми. На сьогоднішній день туристична індустрія являє собою одну з найбільш важливих частин національної економіки, яка призводить до зростання кількості новостворених робочих місць, додаткових інвестицій, сприяє розвитку підприємництва, шанобливого збереження культурної спадщини регіонів та підвищенню їх конкурентоспроможності. Функціонування туристичної індустрії дає змогу формувати економічні зв'язки між різними галузями та сферами готельно-ресторанного господарства, торгівлі, культури та розваг, транспорту, а також діяльності іншого спрямування, що в тій чи іншій мірі є пов'язаним із задоволенням потреб туристів. Якщо ефективно використовувати наявні ресурси, то в кінцевому результаті туристична індустрія буде сприяти зростанню економіки України, покращувати всебічний розвиток територіальних об'єднаних громад і розширювати потенціал можливостей для малого та середнього бізнесу.

Повномасштабне вторгнення радикально змінило всі сфери життя, включаючи економічний потенціал туристичної індустрії України і він залишається недостатньо реалізованим через сукупність структурних, інфраструктурних, інвестиційних і безпекових проблем. Руйнування об'єктів культурної спадщини, пошкодження транспортної інфраструктури, вимушене переміщення населення, обмеження міжнародного сполучення та зростання безпекових ризиків зумовили необхідність перегляду підходів до розвитку туристичної сфери. За таких умов особливої актуальності набуває пошук механізмів адаптації туристичного бізнесу до кризових обставин, збереження його економічної життєздатності та формування передумов для подальшого відновлення.

Проблема аналізу економічного потенціалу туристичної індустрії України полягає в необхідності комплексного оцінювання наявних туристичних ресурсів, матеріально-технічної бази, кадрового забезпечення, підприємницької активності, інвестиційних можливостей та здатності галузі генерувати економічні результати. Важливим аспектом є визначення співвідношення між наявними ресурсами та фактичними результатами їх використання, зокрема обсягами наданих туристичних послуг, доходами підприємств, надходженнями до бюджетів, зайнятістю населення та внеском туристичної діяльності в економічний розвиток регіонів. Такий підхід дає змогу виявити не лише поточний стан туристичної індустрії, а й резерви підвищення ефективності її функціонування.

Важливим напрямом дослідження є вивчення туристичного потенціалу окремих регіонів України, адже кожен із них має власні ресурси та можливості для розвитку туризму. Це стосується гастрономічних традицій, історичних і культурних пам'яток, оздоровчих комплексів, природних ландшафтів, а також нових напрямів, зокрема терапії мандрами для військовослужбовців. Проте наявність туристичних ресурсів ще не гарантує їх ефективного використання. Багато залежить від стану доріг та іншої інфраструктури, доступності туристичних об'єктів, рівня обслуговування, забезпеченості кваліфікованими працівниками й активності місцевих громад у залученні інвестицій. Тому для кожного регіону важливо визначити власні конкурентні переваги та врахувати їх під час формування туристичних пропозицій.

Необхідність дослідження економічного потенціалу туристичної індустрії України пов'язана з потребою з'ясувати, які чинники визначають розвиток галузі та наскільки повно використовуються наявні можливості. Особливої актуальності це питання набуває в умовах війни, коли туристичні підприємства змушені пристосовуватися до нових обставин, а регіони – шукати додаткові джерела економічного зростання. Вивчення цих процесів дасть змогу визначити перспективні напрями розвитку туризму, обґрунтувати заходи підтримки підприємництва, сприяти залученню інвестицій і створенню конкурентоспроможних туристичних продуктів. У перспективі ефективне використання туристичних ресурсів може стати одним із чинників відновлення економіки регіонів і підвищення добробуту місцевого населення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В останні роки в Україні висвітлення проблематики розвитку економічного потенціалу туристичної індустрії України знаходить відображення у працях вітчизняних науковців, що розглядають теоретико-методичні засади оцінювання туристичних ресурсів, особливості регіонального розвитку туризму, механізми підвищення конкурентоспроможності

туристичної галузі та напрями ефективного використання туристично-рекреаційного потенціалу. Наукові дослідження охоплюють питання комплексного оцінювання ресурсних можливостей територій, формування регіональних туристичних продуктів, розвитку туристичних кластерів, упровадження принципів сталого розвитку та вдосконалення стратегічного управління туристичною діяльністю.

Туризм є одним із чинників економічного розвитку територіальних громад, оскільки сприяє створенню робочих місць, залученню коштів до місцевих бюджетів і підтримці підприємництва. В умовах війни його значення зростає, адже регіони шукають додаткові джерела доходів і можливості для відновлення. Л. В. Ковальська, Г. П. Щука та Л. В. Чорна [4] вивчають розміщення туристично-рекреаційних ресурсів, розвиток туризму в різних регіонах і перспективи їх використання для зміцнення місцевої економіки. Увагу дослідників зосереджено також на змінах внутрішніх туристичних потоків, відмінностях між територіями, стані інфраструктури та впливі місцевої політики на туристичну привабливість. Результати таких досліджень допомагають визначити, як туристична діяльність може сприяти збільшенню бюджетних надходжень, розширенню зайнятості та розвитку малого й середнього бізнесу.

Оболенцева Л. [6] розглядає методичні аспекти визначення перспектив регіонального розвитку туристичної індустрії, де пропонує застосовувати факторний аналіз, щоб визначити стратегічні орієнтири розвитку туристичної індустрії регіонів України. Такий підхід дає змогу виявляти основні чинники, що визначають характер регіонального розвитку, оцінювати їхню взаємодію та обґрунтовувати пріоритети розподілу ресурсів.

Аналіз наукових праць показує, що українські дослідники вже напрацювали теоретичну основу для вивчення туристичного потенціалу країни. Проте більшість досліджень розглядає окремі аспекти цієї проблеми, зокрема туристичні ресурси, особливості розвитку регіонів, співпрацю між учасниками туристичного ринку, стратегічне планування та сталий розвиток. Тому актуальним залишається комплексне дослідження економічного потенціалу туристичної індустрії України з урахуванням змін, спричинених війною, економічною нестабільністю та трансформацією системи управління. Важливо визначити показники, за якими можна оцінити, наскільки ефективно використовуються туристичні ресурси, проаналізувати результати діяльності туристичних підприємств і відмінності між регіонами. Окрему увагу слід приділити можливостям залучення інвестицій, відновленню туристичної інфраструктури та створенню умов для подальшого розвитку галузі. Результати такого дослідження допоможуть визначити практичні напрями ефективнішого використання туристичного потенціалу та посилення його впливу на економіку України.

Постановка завдання. Метою статті є систематизація напрямків розвитку туристичної індустрії України в координатах повоєнного відновлення, аналіз формування чинників конкурентоспроможності туристичних дестинацій.

Виклад основного матеріалу дослідження. Туристична індустрія є складною соціально-економічною системою, функціонування якої забезпечує взаємодію підприємств і організацій різних секторів економіки, спрямовану на задоволення потреб населення в подорожах, відпочинку, оздоровленні, пізнанні культурної спадщини та отриманні нових вражень. Її розвиток має важливе значення для економіки України, оскільки сприяє формуванню доданої вартості, створенню робочих місць, активізації підприємницької діяльності, залученню інвестицій та збільшенню бюджетних надходжень.

Економічний потенціал туристичної індустрії доцільно розглядати як сукупність ресурсів, можливостей і конкурентних переваг, які за умови ефективного використання забезпечують виробництво туристичних продуктів і послуг, отримання економічних результатів та створення передумов для подальшого розвитку галузі. На відміну від фактичних результатів туристичної діяльності, економічний потенціал відображає не лише досягнутий рівень розвитку, а й наявні резерви, можливості розширення ринку та перспективи підвищення ефективності використання ресурсів.

Економічний потенціал туристичної індустрії України формується під впливом природно-географічних, історико-культурних, інфраструктурних, фінансово-інвестиційних, кадрових, інституційних і технологічних чинників, взаємодія яких визначає здатність туристичної сфери адаптуватися до змін ринкового середовища, забезпечувати конкурентоспроможність туристичних продуктів і створювати економічні переваги для окремих територій та країни загалом.

Ефективність використання зазначених складових залежить від рівня їх взаємодії. Зокрема, наявність унікальних природних або культурних ресурсів не гарантує високих економічних результатів за відсутності належного транспортного сполучення, якісного сервісу, достатньої кількості засобів розміщення, інвестиційної підтримки та ефективного просування туристичного продукту. Відповідно, оцінювання економічного потенціалу туристичної індустрії має передбачати комплексний підхід, що дає змогу визначити як ресурсні можливості галузі, так і рівень їх фактичної реалізації.

Важливим етапом дослідження є аналіз сучасного стану туристичної індустрії України. До початку повномасштабного вторгнення туристична сфера розвивалася в умовах розширення внутрішнього та міжнародного туристичного попиту, модернізації готельного господарства, поширення цифрових технологій і формування нових форматів відпочинку. Водночас війна суттєво змінила умови функціонування галузі, спричинила перерозподіл туристичних потоків, посилила територіальну диференціацію попиту та зумовила

необхідність адаптації підприємств до безпекових, логістичних і фінансових обмежень.

Для систематизації та аналізу наслідків впливу воєнних дій для туристичної сфери України виокремлюємо три рівні наслідків (рис. 1): фізичні (матеріальні втрати), економічні (фінансова дестабілізація) та соціально-іміджеві (втрата кадрів та репутаційні ризики). Як видно з рис. 1, йдеться про системну кризу, що охопила інфраструктуру, людський капітал, імідж держави, економічні зв'язки у туристичній сфері внаслідок впливу воєнних дій.

Для формування сталої стратегії відновлення від наслідків повномасштабного вторгнення потрібно не тільки її систематизувати, але і визначити конкретні об'єкти та процеси, відновлення яких має стати першочерговим завданням у повоєнний період.

За даними Державного агентства розвитку туризму України [1], у 2025 році загальний обсяг податкових надходжень від туристичної сфери України досяг 4 426,2 млн грн, що на 50,6% перевищує показник 2024 року, який становив 2 938,4 млн грн. Водночас під час аналізу динаміки необхідно враховувати розширення статистичного охоплення галузі за рахунок включення у 2025 році нового КВЕД 79.90 "Послуги бронювання", за яким було сплачено 438,4 млн грн податків. Якщо виключити ці надходження для забезпечення порівнянності показників, обсяг податкових платежів у 2025 році становитиме 3 987,8 млн грн, що на 35,7% більше порівняно з попереднім роком. Отже, наведені дані свідчать про позитивну динаміку податкових надходжень від туристичної індустрії навіть з урахуванням незмінного переліку видів економічної діяльності, що може вказувати на посилення економічної активності суб'єктів галузі.

За результатами 2025 року надходження туристичного збору до місцевих бюджетів України становили 359 млн грн, що підтверджує збереження економічної активності туристичної індустрії та її здатність адаптуватися до складних умов воєнного часу. Таким чином, туристична сфера продовжує відігравати важливу роль у формуванні фінансових ресурсів територіальних громад, забезпечуючи додаткові надходження до місцевих бюджетів.

На рис. 2 представлено найбільші обсяги туристичного збору по регіонах за 2023-2025 роки.

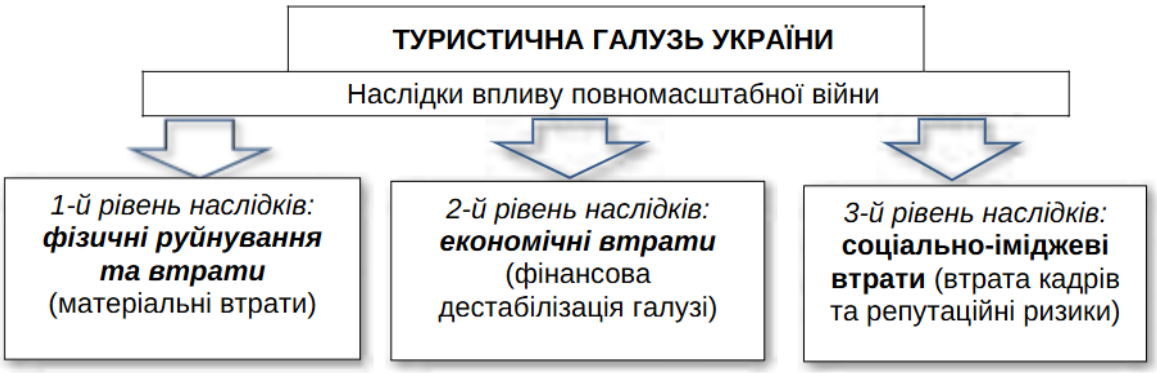

Рис. 1. Наслідки впливу воєнних дій для туристичної сфери України [8]

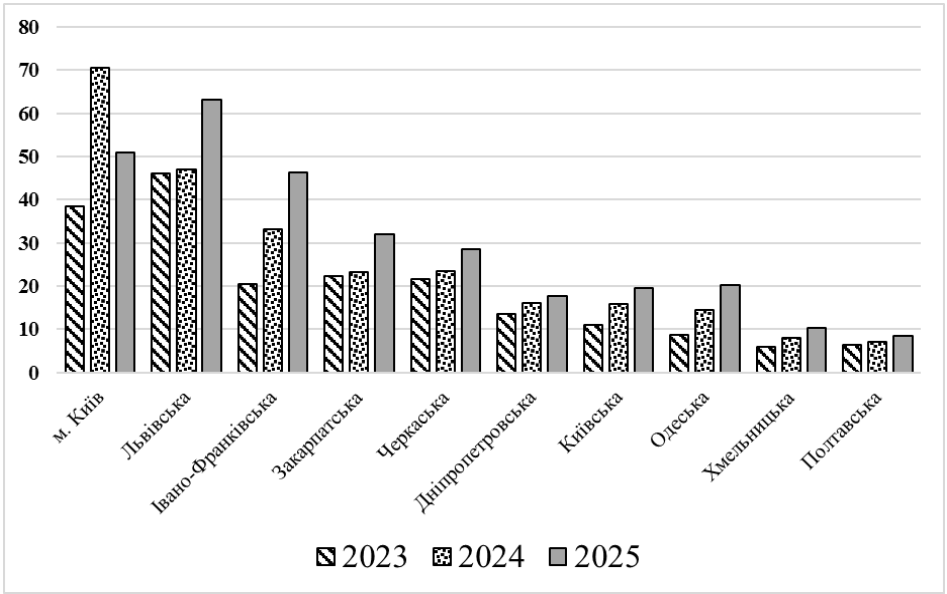

Рис. 2. Розмір туристичного збору по регіонах України за 2023-2025 роки (млн грн)

Джерело: систематизовано автором на основі [1].

Відповідно до результатів, представлених на рис. 1, найбільші обсяги туристичного збору за 2025 рік зафіксовано в місті Києві – 68 млн грн, Львівській області – 63 млн грн, Івано-Франківській області – 46 млн грн, Закарпатській області – 31,8 млн грн, Київській області – 19,5 млн грн і Дніпропетровській області – 17,6 млн. грн. Сукупна частка зазначених територій перевищила 77% загального обсягу туристичного збору. Такий розподіл надходжень свідчить про територіальну концентрацію туристичної активності, зокрема посилення значення західних регіонів України як напрямів внутрішніх подорожей, а також збереження провідної ролі столиці та великих економічних центрів у розвитку ділового й міського туризму [2; 8].

Зазначені показники демонструють концентрацію економічної активності в окремих туристичних центрах і регіонах. Водночас надходження туристичного збору характеризують лише одну зі складових економічного ефекту туристичної діяльності та не відображають усіх доходів підприємств, витрат туристів і мультиплікативного впливу туризму на суміжні галузі.

Особливе місце в реалізації туристичного потенціалу України посідають Західні області, зокрема Львівська, Івано-Франківська та Закарпатська. Їхні конкурентні переваги пов'язані з поєднанням природно-рекреаційних ресурсів, історико-культурної спадщини, гастрономічних традицій, розвиненого готельно-ресторанного господарства та різноманітних можливостей для організації відпочинку. У цих регіонах формуються передумови для розвитку культурно-пізнавального, гірського, оздоровчого, гастрономічного, сільського, подієвого та активного туризму.

Водночас реалізація потенціалу західних регіонів потребує належного управління туристичними потоками, модернізації транспортної та інженерної інфраструктури, підвищення якості обслуговування, розвитку інклюзивного середовища та збалансованого використання природних ресурсів [3; 10]. Зростання туристичного навантаження на окремі дестинації має супроводжуватися заходами зі збереження довкілля, охорони культурної спадщини та забезпечення комфортних умов для місцевого населення.

Одним із важливих напрямів аналізу економічного потенціалу є оцінювання ролі підприємництва в туристичній індустрії. Туристичний ринок охоплює як великі готельні мережі, курортні комплекси й туроператорів, так і малий бізнес: садиби сільського туризму, екскурсійні бюро, крафтових виробників, гідів, локальні заклади ресторанного господарства та організаторів дозвілля. Саме взаємодія цих суб'єктів формує різноманітність туристичної пропозиції, сприяє створенню робочих місць і забезпечує поширення економічних вигод за межі великих туристичних центрів.

Особливе місце економічного туристичного потенціалу заслуговує розвиток гастрономічного туризму, який дає змогу поєднувати туристичні послуги з виробництвом і реалізацією локальної продукції. Традиційні страви, крафтові сири, мед, випічка, регіональні напої, фермерські господарства та гастрономічні фестивалі можуть виступати самостійними об'єктами туристичного інтересу [5; 9]. Економічний ефект виникає завдяки взаємодії виробників сільськогосподарської продукції, переробних підприємств, ресторанів, готелів, туристичних операторів і місцевих громад. Такий підхід сприяє формуванню локальних ланцюгів створення вартості, підтримці малого бізнесу та підвищенню впізнаваності регіонів.

Гастрономічна спадщина (гастрономічні фестивалі, тематичні святкові заходи, локальні продукти) виступає важливим засобом формування туристичного іміджу територій і залучення відвідувачів. Вона сприяє популяризації регіональних продуктів, підтримці локальних крафтових виробників, а також налагодженню співпраці між суб'єктами підприємницької діяльності, що, в свою чергу, формує туристичний продукт. Зокрема, у Львові гастрономічні заходи та екскурсійні маршрути закладами локальної кухні, за окремими оцінками, можуть забезпечувати до 15–20% міських туристичних потоків, водночас створюючи додаткові можливості для розвитку ремісничого виробництва. В інших регіонах України поширюються гастрономічні стартапи та ініціативи, базовані на принципах локварства, які орієнтуються на відродження, збереження й просування місцевих харчових продуктів. Реалізація таких проєктів сприяє створенню робочих місць, розвитку малого підприємництва та активізації сільських територій завдяки відкриттю невеликих гастрономічних закладів, організації дегустацій і презентації регіональних кулінарних традицій.

Формування конкурентоспроможності туристичних дестинацій залежить від сукупності взаємопов'язаних чинників, серед яких визначальне значення мають природно-рекреаційні та культурно-історичні ресурси, рівень розвитку інфраструктури, якість туристичних послуг, гастрономічна самобутність і впровадження інновацій у діяльність місцевих підприємств. Залучення гастрономічної складової до туристичних пропозицій дає змогу підкреслити унікальні особливості території, підвищити її впізнаваність, заохотити подорожі всередині країни та сформувати довгострокові конкурентні переваги. Таким чином, гастрономічний туризм є не лише інструментом збереження кулінарної спадщини, а й чинником стимулювання підприємницької активності та економічного розвитку регіонів.

На рис. 3 представлено розширену схему чинників формування конкурентоспроможності туристичної дестинації, яка відображає взаємозв'язок природних, культурних, інноваційних, маркетингових, гастрономічних, інфраструктурних та управлінських складових у процесі створення інтегрованого туристичного продукту [4].

Рис. 3. Чинники формування конкурентоспроможності туристичної дестинації

З рис. 2 видно, що узгоджений розвиток всіх складових чинників забезпечує створення якісного й унікального туристичного продукту, здатного задовольняти потреби сучасних мандрівників і формувати довгострокові конкурентні переваги території.

Отже, економічний потенціал туристичної індустрії України є важливим ресурсом відновлення національної економіки, забезпечення регіонального розвитку та інтеграції країни до європейського туристичного простору. Його ефективна реалізація потребує комплексного підходу, що передбачає поєднання інвестиційної підтримки, інноваційного розвитку, цифровізації, модернізації інфраструктури, підвищення якості послуг і раціонального використання туристичних ресурсів. Успішність цих процесів залежатиме від здатності держави, бізнесу та територіальних громад координувати зусилля, адаптуватися до сучасних викликів і формувати довгострокову стратегію сталого розвитку туризму.

Висновки і перспективи подальших досліджень у даному напрямі. Проведене дослідження економічного потенціалу туристичної індустрії України дає змогу зробити висновок, що туризм є важливою складовою національної економіки, яка має значні можливості для стимулювання економічного зростання, створення робочих місць, залучення інвестицій, розвитку підприємництва та підвищення конкурентоспроможності регіонів. Економічний потенціал туристичної індустрії формується під впливом природно-рекреаційних ресурсів, історико-культурної спадщини, транспортної та туристичної інфраструктури, кадрового забезпечення, інноваційної діяльності підприємств і ефективності управлінських рішень. Комплексне використання зазначених чинників створює передумови для формування конкурентоспроможного туристичного продукту та посилення позицій України на внутрішньому й міжнародному туристичних ринках.

Водночас реалізація наявного економічного потенціалу туристичної індустрії України відбувається в умовах суттєвих викликів, пов'язаних із воєнними діями, безпековими ризиками, пошкодженням інфраструктури, нерівномірністю регіонального розвитку, обмеженістю інвестиційних ресурсів і кадровими проблемами. Зазначені чинники негативно впливають на туристичну мобільність, інвестиційну привабливість територій, функціонування підприємств сфери гостинності та можливості повноцінного використання туристично-рекреаційного потенціалу окремих регіонів. За таких обставин особливого значення набувають адаптація суб'єктів туристичного бізнесу до кризових умов, диверсифікація туристичних пропозицій, підвищення стійкості підприємств і пошук нових механізмів фінансування розвитку галузі.

Перспективи подальших досліджень доцільно пов'язати з удосконаленням методичних підходів до оцінювання економічного потенціалу

туристичної індустрії України, розробленням системи кількісних індикаторів її відновлення та конкурентоспроможності, визначенням інвестиційних пріоритетів регіонального розвитку, а також оцінюванням економічної ефективності цифрових і сталих туристичних рішень. Важливим напрямом наукового пошуку є також дослідження механізмів відновлення туристичної інфраструктури в післявоєнний період, посилення економічної стійкості туристичних підприємств і формування інтегрованих туристичних дестинацій, здатних забезпечувати довгострокові соціально-економічні ефекти для України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Державне агентство розвитку туризму України. URL:https://www.tourism.gov.ua.
2. Зарубіна А. В., Сіра Е. В., Демчук Л. І. Особливості туризму в умовах воєнного часу. *Економіка та суспільство.* 2022. Вип. 41. URL: https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1543.
3. Каганець-Гаврилко Л. Теоретична сутність та компонентна будова туристично-рекреаційного потенціалу. *Економіка та суспільство*. 2023. № 54. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-54-24.
4. Ковальська Л. В., Щука Г. П., Чорна Л. В. Роль туризму у розвитку територіальних громад України. *Вісник ЛТЕУ. Економічні науки.* 2026. DOI: 10.32782/2522-1205-2026-86-05.
5. Матвійчук Л., Лепкий М., Подоляк В. Аналіз формування гастрономічного бренду міста Луцька. *Товарознавчий вісник: збірник наукових праць.* Луцьк, 2022. Вип. 15, ч. 2. С. 104-113.
6. Оболенцева Л. Діагностика потенціалу стратегічних орієнтирів розвитку туристичної індустрії регіону. *Наукові записки Національного університету "Острозька академія". Серія "Економіка"*. 2025. № 36(64). С. 45-53. DOI: 10.25264/2311-5149-2025-36(64)-45-53.
7. Полотай Б. Функції гастрономічної спадщини та принципи формування її потенціалу в туризмі. *Таврійський науковий вісник. Серія: Економіка.* 2026, (27), 306-313. https://doi.org/10.32782/2708-0366/2026.27.34.
8. Руденко М., Демко В. Повоєнне відновлення економічного потенціалу туристичної галузі України на засадах міжнародного співробітництва та інновацій. *Економіка та суспільство.* 2025, (82). https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-82-155.
9. Цвілий С. Реалізація стратегічних напрямків розвитку інвестиційного потенціалу індустрії туризму України. *Acta Academiae Beregsasiensis. Economics*, 2005, 1(11), 204-221. https://doi.org/10.58423/2786-6742/2025-11-204-221.
10. Юрченко Н. І., Кадирус І. Г., Безугла Л. С. Інституціональна трансформація розвитку економіки України: колективна монографія / за заг. ред. О. Л. Гальцової. Херсон : Видавничий дім "Гельветика", 2019. С. 254-267. URL: https://dspace.dsau.dp.ua/bitstream/123456789/2990/1/251-264.pdf.

REFERENCES

1. *Derzhavne ahentstvo rozvytku turyzmu Ukrainy*, available at: https://www.tourism.gov.ua.
2. Zarubina, A. V., Sira, E. V. and Demchuk, L. I. (2022), Osoblyvosti turyzmu v umovakh voiennoho chasu, *Ekonomika ta suspilstvo*, vyp. 41, available at: https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1543.
3. Kahanets-Havrylko L. (2023), Teoretychna sutnist ta komponentna budova turystychno-rekreatsiinoho potentsialu, *Ekonomika ta suspilstvo*, № 54. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-54-24.
4. Kovalska, L. V., Shchuka, H. P. and Chorna, L. V. (2026), Rol turyzmu u rozvytku terytorialnykh hromad Ukrainy, *Visnyk LTEU. Ekonomichni nauky*. DOI: 10.32782/2522-1205-2026-86-05.
5. Matviichuk L., Lepkyi M. and Podoliak V. (2022), Analiz formuvannia hastronomichnoho brendu mista Lutska, *Tovaroznavchyi visnyk: zbirnyk naukovykh prats*, Lutsk, vyp. 15, ch. 2, s. 104-113.
6. Obolentseva L. (2025), Diahnostyka potentsialu stratehichnykh oriientyriv rozvytku turystychnoi industrii rehionu, *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu "Ostrozka akademiia". Seriia "Ekonomika"*, № 36(64), s. 45-53. DOI: 10.25264/2311-5149-2025-36(64)-45-53.
7. Polotai B. (2026), Funktsii hastronomichnoi spadshchyny ta pryntsypy formuvannia yii potentsialu v turyzmi, *Tavriiskyi naukovyi visnyk. Seriia: Ekonomika*, (27), s. 306-313. DOI: https://doi.org/10.32782/2708-0366/2026.27.34.
8. Rudenko M. and Demko V. (2025), Povoienne vidnovlennia ekonomichnoho potentsialu turystychnoi haluzi Ukrainy na zasadakh mizhnarodnoho spivrobitnytstva ta innovatsii, *Ekonomika ta suspilstvo*, (82). DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-82-155.
9. Tsvilyi S. (2005), Realizatsiia stratehichnykh napriamkiv rozvytku investytsiinoho potentsialu industrii turyzmu Ukrainy, *Acta Academiae Beregsasiensis. Economics*, 1(11), s. 204-221. DOI: https://doi.org/10.58423/2786-6742/2025-11-204-221.
10. Yurchenko, N. I., Kadyrus, I. H. and Bezuhla, L. S. (2019), Instytutsionalna transformatsiia rozvytku ekonomiky Ukrainy: kolektyvna monohrafiia, za zah. red. O. L. Haltsovoi, *Vydavnychyi dim "Helvetyka"*, Kherson, s. 254-267, available at: https://dspace.dsau.dp.ua/bitstream/123456789/2990/1/251-264.pdf.

Стаття надійшла: 27.08.2026
Стаття прийнята: 08.10.2026
Стаття опублікована: 20.10.2026